

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5410200617
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5410200617.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: REKOSTAVEX, s.r.o., so sídlom Zákamenné 709, 029 56 Zákamenné, IČO: 36 376 469, proti žalovanému: Pavol Kotúľ, s miestom podnikania Bazová 2522/31, 900 31 Stupava, IČO: 32 727 551, zastúpenému zástupcom Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, IČO: 47 231 157, v konaní o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010, o odvolaní žalovaného v podaní zo dňa 15.01.2016 proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-176 zo dňa 30. decembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-176 zo dňa 30. decembra 2015 m e n í tak, že z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením č.k. 2Cb/19/2010-176 zo dňa 30. decembra 2015 okresný súd návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 zamietol. V odôvodnení okresný súd uviedol, že uznesením č.k. 2Cb/19/2010-141 zo dňa 23. júna 2015 okresný súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02.11.2010. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 06.07.2015. Odvolací súd na základe podaného odvolania uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-141 zo dňa 23. júna 2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal s celým návrhom žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, s argumentáciou a námietkou žalovaného o tom, že nemohlo byť naplnené ust. § 48 ods. 3 O.s.p., keďže podľa názoru žalovaného bola okresnému súdu známa iná adresa žalovaného okrem miesta jeho podnikania tak, ako tieto argumenty žalovaného boli obsiahnuté v návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podanom s odvolaním proti predmetnému rozsudku, a ktoré boli zahrnuté v podaniach žalovaného zo dňa 11.03.2015 a v podaní zo dňa 04.06.2015. Okresný súd bol preto povinný zaoberať sa v celom rozsahu podaním žalovaného, resp. podaniami, obsahom ktorých je nielen odvolanie proti rozsudku okresného súdu, ale aj návrh na zrušenie rozsudku okresného súdu pre zmeškanie z dôvodu, že podľa tvrdení žalovaného okresnému súdu pri doručovaní zásielok, ako aj napádaného rozsudku okresného súdu bola známa iná adresa žalovaného v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p., a to adresa zaznamenaná na obálke č.l. 49 spisu „areál elektrovodu“, ako aj adresa prevádzkarní žalovaného podľa výpisu zo živnostenského registra, s ktorým výpisom zo živnostenského registra sa mal okresný súd oboznámiť na konanom pojednávaní dňa 02.11.2010. Okresný súd v novom konaní mal túto argumentáciu vyhodnotiť, posúdiť s odkazom k ust. § 48 ods. 3 O.s.p., t.j. či nastali podmienky pre doručenie súdnych zásielok žalovanému, vyplývajúce z ust. § 48 ods. 3 O.s.p. a svoje rozhodnutie riadnym spôsobom odôvodniť s náležitostami podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Okresný súd sa súčasne mal vysporiadať aj s obranou žalobcu z titulu poukazu na ním uvádzané rozhodnutia, avšak je potrebné v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/25/2015 zo dňa 11.02.2015 poukázať

na to, že v predmetnom rozhodnutí bola otázka doručovania v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p. riešená len v súvislosti s podmienkou konania, a to posudzovanou prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, ako aj z titulu možnosti spôsobu doručovania, fikciou doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. pre konanie, v ktorom sa rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie. Uvedené konanie vyvolané odvolaním žalovaného a návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je však už v štádiu skúmania podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie a doručovanie takéhoto rozhodnutia žalovanému, pre ktoré posúdenie a skúmanie bol povinný okresný súd sa v celom rozsahu vysporiadať s argumentáciou žalovaného, obsiahnutou vo vyššie uvedených podaniach, obsahom ktorých je návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, spolu s vyvodením záverov v dostatočnom zdôvodnení tak, aby rozhodnutie okresného súdu v prípade vyvolaného odvolacieho konania malo náležitosti podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Okresný súd v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sa opätovne zaoberal návrhom žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 a po preskúmaní celého spisového materiálu zistil nasledovné skutočnosti. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom pre zmeškanie č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 72.469,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy 62.651,83 Eur od 15.01.2009 do 21.01.2009, zo sumy 46.651,83 Eur od 22.01.2009 do 29.01.2009, zo sumy 30.651,83 Eur od 30.01.2009 do 09.02.2009, zo sumy 25.651,83 Eur od 10.02.2009 do 14.04.2009, zo sumy 22.332,44 Eur od 15.04.2009 do zaplatenia, a 9,50 % ročne zo sumy 50.137,21 Eur od 31.03.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 62.651,83 Eur od 15.01.2009 do 21.01.2009, zo sumy 46.651,83 EUR od 22.01.2009 do 29.01.2009, zo sumy 30.651,83 Eur od 30.01.2009 do 09.02.2009, zo sumy 25.651,83 Eur od 10.02.2009 do 14.04.2009, zo sumy 22.332,44 Eur od 15.04.2009 do zaplatenia a zo sumy 50.137,21 Eur od 31.03.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 4.348 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.174,65 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v Z. R. V. A. K. E., a.s., pobočka zahraničnej banky, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Dňa 13.03.2015 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovaného voči vyššie uvedenému rozsudku pre zmeškanie, z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie, a to v dôsledku jeho nesprávneho doručovania. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 48 ods. 3 O.s.p., kde základným predpokladom pre použitie fikcie doručenia súdnej zásielky je nemožnosť doručenia písomnosti fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, na adresu jej miesta podnikania uvedenú v obchodnom alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, pričom po splnení týchto podmienok sa písomnosť považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa o tom nedozvie fyzická osoba, ktorá je podnikateľom. V predmetnej právnej veci však neboli splnené podmienky náhradného doručovania, a to tak pri doručovaní žaloby a súvisiacich príloh žalovanému, pri doručovaní predvolania na pojednávanie, ako ani pri doručovaní rozsudku. Bolo tomu tak z dôvodu, že okresný súd nedoručoval okrem miesta podnikania žalovaného, aj na inú adresu žalovanému, ktorá bola konajúcemu súdu známa zo živnostenského registra - t.j. na adresu prevádzkarní žalovaného, a to: 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 6, ako aj 026 01 Dolný Kubín, M. R. Štefánika 27, ktoré boli v živnostenskom registri vedené odo dňa vzniku živnostenského oprávnenia žalovaného. Dokonca aj v zápisnici o pojednávaní zo dňa 02.11.2010 bolo uvedené, že okresný súd sa oboznámil s výpisom žalovaného zo živnostenského registra. Bolo teda nepochybné, že okresný súd mal vedomosť o prevádzkarniach žalovaného (t.j. o ďalších známych adresách žalovaného). Vzhľadom na uvedené, fikciu doručenia nemožno aplikovať pri doručovaní žalovaného, nakoľko nebol splnený základný predpoklad fikcie doručenia pri fyzickej osobe podnikateľovi v podobe doručovania súdnych zásielok konajúcim súdom na všetky známe adresy žalovaného. Takýmto postupom okresného súdu sa zároveň odňala žalovanému možnosť konať pred súdom. V dôsledku uvedeného sa znemožnilo žalovanému ako účastníkovi konania realizovať procesné práva, ktoré mu sú priznané O.s.p. za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Nakoľko napádaný rozsudok nebol žalovanému doručovaný, nie je možné považovať rozsudok za právoplatný, preto doposiaľ nezačala plynúť lehota na podanie odvolania voči tomuto rozsudku. Dňa 20.04.2015 bolo okresnému súdu doručené doplnenie odvolania žalovaného, v ktorom tento okrem iného uviedol, že na vydanie kontumačného rozsudku musí byť o. i. naplnená podmienka náležitého doručovania, tak ako ustanovuje zákon. Pokiaľ si žalovaný nepreberal písomnosti vo svojom mieste podnikania, súd (pokiaľ sú mu známe iné adresy) má povinnosť doručovať aj na tieto adresy. Žalovaný poukázal na prax všeobecných súdov v oblasti doručovania fyzickým osobám podnikateľom, na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 451/03 a sp. zn. Pl. ÚS 49/10, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/125/2013 zo dňa

15.08.2013, uznesenie NS SR sp. zn. 2M Obdo 7/2010 zo dňa 27.01.2011 a rozsudok NS SR sp. zn. IObdo V 10/2007 zo dňa 25.10.2007.

Dňa 27.05.2015 bolo okresnému súdu doručené podanie žalobcu, ktorým navrhol odvolanie žalovaného zamietnuť, keďže toto odvolanie bolo podané až dňa 15.03.2015, t.j. po cca troch rokoch a desiatich mesiacoch odvtedy, čo mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, čo vyvoláva dôvodné podozrenie účelovosti jeho postupu v snahe minimálne oddialiť výkon exekúcie. Formálnu právoplatnosť skúmal Okresný súd Žilina i Krajský súd v Žiline v konaní o určovacej žalobe, v exekučnom konaní formálnu právoplatnosť exekučného titulu preskúmali exekučné súdy v Dolnom Kubíne i v Žiline, Generálna prokuratúra SR i Najvyšší súd SR, a pre všetky súdy je rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 právoplatný a vykonateľný, tak ako je právoplatnosť a vykonateľnosť na ňom vyznačená. Dňa 03.07.2013 podal žalovaný na Okresný súd Žilina určovaciu žalobu, že právo na plnenie priznané rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2Cb/19/2010 zo dňa 02. novembra 2010 neexistuje. Okresný súd po oboznámení sa so spisovým materiálom konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2Cb/19/2010 zistil totožnosť účastníkov konania, ako aj totožnosť predmetu konania v oboch veciach, preto uznesením č. k. 10Cb/64/2014-96 zo dňa 13. mája 2014 konanie v prejednávanej veci zastavil z dôvodu existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Svoj záver odôvodnil skutočnosťou, že právoplatný rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 v sebe zahŕňa aj pozitívne určenie existencie uplatneného práva. Dňa 06. novembra 2014 uznesením č.k. 10Cb/64/2014-156 pre uvedené dôvody opätovne konanie zastavil, dňa 11.02.2015 Krajský súd Žilina uznesením č.k. 13Cob/25/2015-188 uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/64/2015-156 zo dňa 06. novembra 2014 potvrdil a okrem iného uviedol: „v zmysle obálky na č.l. 49 spisu mal krajský súd preukázané, že predmetné uznesenie bolo Pavlovi Kotúlovi doručované podľa ust. 48 ods. 3 O.s.p. zákonným spôsobom, keďže fikcia doručenia je upravená práve ust. § 48 ods. 3 O.s.p. a nebola v takomto prípade vylúčená“. Zákonnosť doručovania súdnych zásielok povinnému v základnom konaní pred podaním podnetu na podanie mimoriadneho dovolania preskúmal Generálny prokurátor SR, ktorý sa oboznámil so spisom sp. zn. 2Cb/19/2010 „Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cb/19/2010 postupoval pri doručovaní zásielok podľa ustanovenia § 48 ods. 3 O.s.p., t.j. boli pre fikciu doručenia splnené procesné predpoklady“. Najvyšší súd Slovenskej republiky v Uznesení o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora SR sp. zn. IMOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015 po preštudovaní spisu ... „Ak okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cb 19/2010 postupoval pri doručovaní zásielok podľa ustanovenia § 48 ods. 3 O.s.p., t.j. boli pre fikciu doručenia splnené procesné predpoklady...“ „Žalobca (v exekučnom konaní povinný) sa domáha, aby súd rozhodoval o veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 2. novembra 2010 sp. zn. 2Cb/19/2010, a teda ide o vec, ktorá sa nemôže prejednávať znovu, nakoľko bolo o nej už právoplatne rozhodnuté (§ 159 ods. 3 O.s.p.)“ „Povinný mal možnosť podať odvolanie, resp. pri splnení procesných podmienok návrhom na jeho zrušenie podľa § 153 ods. 1 O.s.p.“. Žalobca uviedol, že povinný nerešpektuje ani jedno právoplatné rozhodnutie súdu, či už č.k. 2Cb/19/2010-68, ani právoplatné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto konaní sp. zn. 1MOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015 a ani právoplatné uznesenia Okresného a Krajského súdu v Žiline o určovacej žalobe, ktorú sám podal dňa 03.07.2013. Neustále sa domáha pred súdom zneužívania práva na úkor oprávneného, čo je neprípustné. Na základe uvedeného žalobca navrhol okresnému súdu, aby odvolanie žalovaného zamietol.

Dňa 08.06.2015 bolo okresnému súdu doručené ďalšie doplnenie odvolania žalovaného, v ktorom poukázal na vadné doručovanie súdnej zásielky nachádzajúcej sa na č.l. 49 spisu. Na tejto zásielke adresovanej Pavlovi Kotúlovi na adresu Nemocničná 1947/37, Dolný Kubín je uvedené, že bola uložená na pošte dňa 16.8.2010, pričom adresa na doručovanie je prečiarknutá a je uvedené „Areál Elektrovodu“. Žalovaný predpokladal, že túto poznámku napísal poštový doručovateľ. Žalovaný uviedol, že z tohto dokladu vyplývalo, že adresátovi písomnosti nebolo možné doručovať zásielku na adresu uvedenú odosielateľom a doručovateľovi bola zároveň známa iná adresa pre doručenie, čo aj na zásielke vyznačil. Bolo preto nelogické pre žalovaného uloženie zásielky a jej vrátenie s poznámkou na p.v. „zásielka neprevzatá v odbernej dobe“, ale pošta mala uviesť pri vrátení zásielky odosielateľovi „adresát neznámy“ a neukladať ju. Žalovaný zároveň predložil okresnému súdu zmluvu o prenájme časti nehnuteľnosti v znení jej doplnkov, z ktorej bolo zrejmé, že žalovaný v rozhodnom čase mal prenajaté priestory v areáli Elektrovodu v Stupave a táto adresa bola súdu z poznámky poštového doručovateľa známa. Z označenia zásielky vyplývalo, že jej obsahom bol návrh a procesné poučenie. Pretože zásielka nebola

správne doručovaná, nebolo možné uvažovať o fikcii jej doručenia uplynutím odbernej doby. To isté sa týkalo aj súdnej zásielky adresovanej Pavlovi Kotúľovi na č.l. 51. Z obsahu spisu teda vyplynulo, že žalovaný nebol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a nebol riadne poučený o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Z týchto dôvodov podľa žalovaného neboli splnené podmienky vyžadované ustanovením § 153b O.s.p. pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, a preto žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Žiline jeho odvolaniu vyhovel.

Okresný súd sa prioritne zaoberal námietkou žalovaného spočívajúcou v tvrdení, že rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 doteraz nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, keďže podľa názoru žalovaného nebol splnený základný predpoklad fikcie doručenia pri fyzickej osobe podnikateľovi v podobe doručovania súdnych zásielok konajúcim súdom na všetky známe adresy žalovaného v súlade s § 48 ods. 3 O.s.p., teda jednak na adresu prevádzkárni žalovaného, a to: 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 6, ako aj 026 01 Dolný Kubín, M. R. Štefánika 27, a jednak na adresu „Areál Elektrovodu“ v Stupave, kde mal žalovaný prenajaté priestory.

Okresný súd bol toho názoru, že podmienky pre doručenie súdnych zásielok žalovanému v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p. naplnené boli. Tento názor bol vyslovený aj v rozhodnutiach súdov vyššieho stupňa týkajúcich sa exekučného konania, kde exekučným titulom bol rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2Cb/19/2010 zo dňa 02. novembra 2010 (napr. uznesenie NS SR sp. zn. IMOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2CoE/96/2015 zo dňa 11.11.2015). Okresný súd poukázal na ust. § 2 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka a ust. § 48 ods. 3 O.s.p.. Okresný súd konštatoval, že zodpovednosť za doručovanie písomností právnickým a fyzickým osobám oprávneným podnikateľ je súčasťou ich podnikateľského rizika. Sústavná činnosť na vlastnú zodpovednosť (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka) v podmienkach občianskeho súdneho konania tak korešponduje s povinnosťou týchto subjektov zabezpečiť riadne preberanie súdnych písomností. Preto zákon vo vzťahu aj k fyzickým osobám oprávneným podnikateľ pripustil náhradné doručenie poučenia o možnosti vydať z titulu nečinnosti účastníka rozsudok pre zmeškanie (§ 114 ods. 4 v spojení s § 153b O.s.p), ale aj doručenia samotného rozsudku pre zmeškanie. Podľa výpisu zo živnostenského registra bol žalovaný v čase doručovania predmetných písomností fyzickou osobou - podnikateľom s miestom podnikania v Dolnom Kubíne, Nemocničná 1947/37. V zmysle § 45 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 48 O.s.p. okresný súd doručoval aj uznesenia podľa § 114 ods. 3 O.s.p. a aj rozsudok pre žalovaného na adresu uvedenú v živnostenskom registri ako miesto jeho podnikania. V oboch prípadoch išlo o zásielku, ktorú bolo potrebné doručiť do vlastných rúk. Žalovaný tieto písomnosti doručované na adresu miesta jeho podnikania neprevzal. Túto skutočnosť žalovaný ani nespochybnil. Žalovaný nepreukázal ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý nepreberal zásielky na mieste jeho podnikania. Zásielky určené žalovanému boli doručované na adresu, ktorá bola miestom jeho podnikania a ktorá má oporu v platnom zápise v príslušnom živnostenskom registri. Okresný súd uviedol, že nebolo potrebné doručovať žalovanému zásielky na adresu „Areál elektrovodu“ v Stupave, keďže zásielka, obsahom ktorej bol žalobný návrh s prílohami a procesné poučenia, sa vrátila okresnému súdu ako nedoručená z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote a nie z dôvodu, že by adresát bol neznámy (z úplného výpisu zo živnostenského registra vyplynulo, že žalovaný zmenil miesto podnikania až dňa 13.10.2014). Rovnako nebolo povinnosťou doručovať zásielky podnikateľovi na miesta jeho prevádzok. Fyzická osoba - podnikateľ je totiž zodpovedná za zabezpečenie prijímania písomností na adrese miesta podnikania. V tejto súvislosti okresný súd poukázal aj na obsah súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5Er/17/2011 (v súčasnosti pod sp. zn. 7Er/60/2015), z ktorého vyplynulo, že žalovaný sa o existencii rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02.11.2010 dozvedel v priebehu exekučného konania, z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 04.05.2011. Okresný súd mal z uvedeného spisového materiálu preukázané, že žalovaný sa viacerými návrhmi snažil zvrátiť exekučné konanie vykonávané na základe predmetného exekučného titulu, a to jednak námietkami proti exekúcii zo dňa 30.05.2011, návrhom na povolenie odkladu exekúcie zo dňa 02.08.2013, žalobou o určenie zo dňa 26.06.2013, že právo na plnenie priznané rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 neexistuje, návrhom na odklad exekúcie a návrhom na zastavenie exekúcie doručeným okresnému súdu dňa 13.03.2015, návrhom na odklad exekúcie doručeným okresnému súdu dňa 23.03.2015, návrhom na čiastočné zastavenie exekúcie zo dňa 30.04.2015, ako aj návrhom na odklad exekúcie zo dňa 31.07.2015. Odvolanie voči rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra

2010 bolo okresnému súdu doručené až dňa 12.03.2015. Do tohto času žalovaný právoplatnosť a vykonateľnosť predmetného rozhodnutia nespochybňoval.

Okresný súd bol toho názoru, že rozsudok pre zmeškanie č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 05.11.2010 (správne malo byť 02. novembra 2010) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť tak, ako je táto vyznačená na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti, a to na podklade fikcie jeho doručenia v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p.. Fyzická osoba - podnikateľ je zodpovedná za riadne preberanie súdnych písomností na svojej adrese na doručovanie. Okresný súd doručoval žalovanému zásielky na jeho miesto podnikania zapísané v živnostenskom registri. Ak na tejto adrese fyzická osoba podnikateľ nepreberala zásielky na adrese miesta podnikania, boli naplnené podmienky na uplatnenie fikcie doručenia v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p. Na fikciu doručenia sa v danom prípade nevyžaduje už ani pokus o opakované doručovanie, ani upovedomenia o tom, prípadne o uložení zásielok na pošte či orgáne obce. Okresný súd poukázal citáciou na ust. § 153c ods. 1 O.s.p.. Účelom úpravy ust. § 153c ods. 1 O.s.p. je zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v situácii, keď z ospravedlniteľných dôvodov zmešká pojednávanie, ktoré sa na návrh žalobcu skončilo rozsudkom pre zmeškanie (kontumačným rozsudkom). Preto v záujme ochrany žalovaného a presadenia zásady materiálnej pravdy dáva mu možnosť navrhnúť procesnému súdu zrušenie tohto rozsudku. Úspešnosť návrhu je podmienená preukázaním, prípadne len osvedčením závažnosti dôvodov zmeškania, ktorých akceptácia bude vecou úvahy súdu, ako aj podaním návrhu v lehote do právoplatnosti kontumačného rozsudku, t.j. v zákonnej procesnej pätnásťdňovej lehote.

Podľa vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 05.11.2010 (správne malo byť 02. novembra 2010) nadobudol vo výroku I právoplatnosť dňa 06.12.2010 a vykonateľnosť dňa 09.12.2010 a vo výroku II právoplatnosť dňa 22.12.2010 a vykonateľnosť dňa 25.12.2010. Žalovaný proti tomuto rozsudku podal odvolanie až dňa 13.03.2015, teda v čase, kedy je na základe predmetného rozsudku ako exekučného titulu proti nemu vedené exekučné konanie (od 17.01.2011), pričom do súčasnosti nespochybňoval otázku zákonnosti doručovania rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd bol toho názoru, že rozsudok pre zmeškanie č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 05.11.2010 (správne malo byť 02. novembra 2010) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť tak, ako je táto vyznačená na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti, a to na podklade fikcie jeho doručenia v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p.. Bolo vecou adresáta, aby si riadne preberal súdne písomnosti na svojej adrese na doručovanie. Okresný súd doručoval žalovanému zásielky na jeho miesto podnikania zapísané v živnostenskom registri a tieto mu za použitia § 48 ods. 3 O.s.p. boli riadne doručené. Okresnému súdu nič nebránilo rozhodnúť o žalobnom návrhu žalobcu zo dňa 12.02.2010 rozsudkom pre zmeškanie, keďže pre vydanie takéhoto rozhodnutia boli naplnené všetky zákonné podmienky, ktoré vyžaduje ust. § 153b O.s.p.. Okresnému súdu bolo zrejmé, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nebol žalovaným podaný v zákonnej procesnej pätnásťdňovej lehote, a teda nebola splnená jedna z taxatívne ustanovených podmienok nevyhnutných pre pozitívne rozhodnutie okresného súdu o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na posúdenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a preto rozhodol tak, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom zástupcu odvolanie žalovaný, v podaní zo dňa 15.01.2016. Mal za to, že súd prvého stupňa nepostupoval podľa § 226 O.s.p., neriadil sa právnym názorom odvolacieho súdu a opätovne sa len formálne zaoberal otázkou naplnenia fikcie doručenia v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p. a vôbec sa nevysporiadal s otázkou existencie inej adresy prevádzkarne známej súdu z verejných registrov, okrem adresy miesta podnikania žalovaného, a doručovaním na túto adresu, ani s ďalším argumentom žalovaného o vedomosti okresného súdu o ďalšej adrese žalovaného poznamenatej poštovým doručovateľom, ktorý na okresnému súdu vrátenú zásielku napísal adresu žalovaného, „Areál Elektrovodu, Železničná, Stupava“. Prvostupňový súd teda nesprávne vyhodnotil dôkaz o existencii vedomostí súdu o ďalších adresách fyzickej osoby - podnikateľa - a vyvodil nesprávny právny záver o splnení podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie a tento nesprávne odôvodnil, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezohľadnil ani prax súdov, ktoré v prípade známej adresy prevádzkarne doručujú aj na adresy prevádzkarní, ani názory právnej vedy v tejto otázke. Uviedol, že účelom kontumačného rozsudku je poskytnutie rýchlej a účinnej ochrany práv, pričom zákonná úprava tohto inštitútu smeruje aj k naplneniu požiadavky na zachovanie práv účastníkov na spravodlivý súdny proces. Tejto požiadavke odporuje postup súdu, keď síce mal formálne preukázané splnenie fikcie doručenia zásielky na adresu miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri tak,

ako to má na mysli prvá časť vety § 48 ods. 3 O.s.p., ale rezignoval na ďalšiu časť tejto vety: „a jej iná adresa nie je súdu známa“. Ďalšie adresy prevádzkarní žalovaného boli súdu známe z výpisu zo živnostenského registra a nakoniec aj z obálky žurnalizovanej na č.l. 49 spisu. Poukázal na podanie zo dňa 11.12.2015, ktorým na túto skutočnosť upozornil. Žalovaný bol toho názoru, že okresný súd sa mal zaoberať všetkými uvedenými námietkami smerujúcimi bezprostredne k preukázaniu nesplnenia podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku a na ich základe rozhodnúť v zmysle návrhu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplynulo len, že žalovaný nepreukázal ospravedlniteľný dôvod, prečo zásielky v mieste podnikania neprevzal, pričom fyzická osoba - podnikateľ - je zodpovedný za zabezpečenie prijímania zásielok v zapísanom mieste podnikania. Žalovaným produkované dôkazy nesprávne právne posúdil tak, že zásielky adresované žalovanému boli riadne doručené v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 O.s.p. a na základe nesprávneho právneho posúdenia návrh zamietol. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že sa súdy viackrát vysporiadali s otázkou splnenia podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku a doručovaním rozhodnutia. Žiaden zo súdov sa však primárne s otázkou doručovania nezaoberal a hlbšie ju neskúmal, čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v uznesení zo dňa 27. januára 2015, sp. zn. 1MOber/2/2014 nezaoberal otázkou naplnenia hypotézy právnej normy uvedenej v § 48 ods. 3 O.s.p., pretože v danom konaní mu táto právomoc ani neprislúchala, ale sa zaoberal meritórnym obsahom uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 5Er/17/2011-398, v ktorom bol povolený odklad exekúcie v dôsledku prebiehajúceho konania o určenie, že právo na plnenie priznané kontumačným rozsudkom neexistuje. Najvyšší súd Slovenskej republiky tu konštatoval, že povolenie odkladu exekúcie z tohto dôvodu nie je možné, keďže v samostatnom sporovom konaní nemožno rozhodovať o zákonnosti plnenia právoplatne priznaného v inom sporovom konaní (res iudicata). Najvyšší súd SR samostatne neskúmal otázku právoplatnosti kontumačného rozsudku, ale posudzoval len možnosť odkladu exekúcie v prípade, ak je podaný návrh o určenie, že plnenie určené právoplatným kontumačným rozsudkom neexistuje. Kontumačný rozsudok, ktorý v tomto konaní žalovaný napádal, je dosiaľ formálne právoplatný. Ak by formálne právoplatný a vykonateľný nebol, nebol by dôvod domáhať sa jeho zrušenia v tomto konaní. Uvedené platí obdobne aj o uznesení Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.02.2015, č.k. 13Cob/25/2015-188. Krajský súd v Žiline tu rozhodoval ako súd odvolací vo veci určenia, že právo na plnenie priznané kontumačným rozsudkom neexistuje, pričom dospel k rovnakému záveru ako Najvyšší súd Slovenskej republiky. Teda aj tu platí rovnako záver o nemožnosti prihladania na argument žalobcu, ktorý sa v súvislosti s cieľom dosiahnutia úspechu v spore, odvoláva na uznesenie Krajského súdu v Žiline. Bol toho názoru, že je daný ospravedlniteľný dôvod v zmysle § 153c O.s.p., prečo žalovaný nebol prítomný na pojednávaní, na ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko:

- okresný súd nedoručoval predvolanie na toto pojednávanie a poučenie pre účastníka konania v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p., t.j. na všetky známe adresy žalovaného - jeho prevádzkarní uvedených vo výpise zo živnostenského registra, ktorý je navyše opakovane súčasťou súdneho spisu,
- súd nedoručoval predvolanie na toto pojednávanie a poučenie pre účastníka konania v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p. aj na inú známu adresu žalovaného, t.j. adresu uvedenú na obálke č.l. 49 súdneho spisu, z ktorej bola okresnému súdu zrejmá ďalšia známa adresa žalovaného Areál Elektrovodu, Železničná, Stupava, na ktorú malo byť toto predvolanie taktiež doručované,

s poukazom na vyššie uvedené je preto potrebné rozsudok pre zmeškanie zrušiť a postupovať v zmysle § 220 O.s.p., pretože nie sú dané dôvody pre potvrdenie napadnutého uznesenia, ale ani dôvody pre jeho zrušenie podľa § 221 ods. 1 písm. a) až f) O.s.p.. Žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Žiline zmenil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-176 zo dňa 30. decembra 2015, a to tak, aby rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010 zrušil.

K odvolaniu žalovaného sa žalobca písomne vyjadril v podaní zo dňa 8.2.2016 (č.l. 205 spisu). V podanom vyjadrení žalobca poukázal na princíp právnej istoty, ktorý vyžaduje, aby tam, kde súdy právoplatne (s konečnou platnosťou) rozhodli o predmete sporu, toto ich rozhodnutie nebolo spochybňované. Uviedol, že generálny prokurátor, Najvyšší súd Slovenskej republiky, Okresný súd Žilina, Krajský súd v Žiline a exekučný súd Dolný Kubín doručovanie preskúmali. Poukázal aj na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zo dňa 13.8.2014 doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 18.08.2014 v exekučnom konaní proti žalovanému sp. zn. 7Er/60/2015. Uviedol, že nie je možné spochybňovať závery vyplývajúce z právoplatne ukončených súdnych rozhodnutí, ktoré preskúmali postup pri doručovaní zásielok žalovanému. Napadnuté uznesenie, z hľadiska odôvodnenia spíňa náležité odôvodnenie, vyplývajúce z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Poukázal na

rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, na uznesenie z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04. Mal za to, že súd prvého stupňa riadne vyhodnotil vykonané dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise, riadil sa dôsledne názorom odvolacieho súdu, dôsledne sa vysporiadal s celým návrhom žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, s argumentáciou a námietkou žalovaného o tom, že nemohlo byť naplnené ust. § 48 ods. 3 O.s.p., keďže podľa názoru žalobcu bola okresnému súdu známa iná adresa okrem miesta podnikania. Možnosť podať odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 202 ods. 1 O.s.p.), je limitovaná lehotou vyplývajúcou z ust. § 204 ods. 1 O.s.p., t.j. do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak fikcia doručenia rozsudku nastala dňom 6.12.2010, podané odvolanie proti rozsudku dňa 11.03.2015 je zjavne po uvedenej zákonnej 15-dňovej lehote, o ktorej bol žalovaný aj poučený v poučení o opravnom prostriedku uvedenom v písomnom vyhotovení rozsudku. Za takéhoto stavu odvolanie proti rozsudku bolo podané výrazne oneskorene.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu zmenil v zmysle ust. § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

V súvislosti s odvolaním žalovaného považuje krajský súd za potrebné poukázať na postup v tejto právnej veci. Bolo zrejmé, že okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010, ktorý rozsudok bol doručovaný zástupcovi žalobcu v zmysle doručky na č.l. 70 rub spisu a žalovanému v zmysle obálky na č.l. 71 spisu, a to na adresu miesta podnikania Nemocničná 1947/37, 026 01 Dolný Kubín. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu v podaní zo dňa 11.03.2015 (č.l. 94 - 95 spisu) uplatnil súčasne s odvolaním voči predmetnému rozsudku návrh na jeho zrušenie v zmysle ust. § 153c O.s.p.. Vzhľadom k takto podanému odvolaniu žalovaného, súčasťou ktorého bol návrh na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 v zmysle ust. § 153c O.s.p., bolo zo strany Krajského súdu v Žiline postupované v zmysle jeho podania zo dňa 14.05.2015 (č.l. 116 spisu) tak, že vec predložená okresným súdom z titulu podaného odvolania žalovaného a podaného návrhu na zrušenie rozsudku okresného súdu v zmysle ust. § 153c O.s.p. bola vrátená súdu prvého stupňa ako predčasne predložená. Dôvodom vrátenia bola skutočnosť, že súčasťou odvolania žalovaného je aj návrh na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 v zmysle ust. § 153c O.s.p.. Krajský súd vo vrátení veci v podaní zo dňa 14.05.2015 uviedol, že ak je žalovaným podaný návrh na zrušenie rozsudku okresného súdu, tak je potrebné, aby primárne sa týmto návrhom žalovaného zaoberal okresný súd a až v štádiu, keď tomuto návrhu žalovaného okresný súd nevyhoví, tak potom koná Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o podanom odvolaní žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010. Okresnému súdu súčasne bolo uložené, že sa bude zaoberať, či má splnené podmienky k posúdeniu tohto návrhu v zmysle ust. § 153c ods. 1 O.s.p., keď takýto návrh na zrušenie rozsudku je možné podať do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku za stavu, keď okresný súd vyznačil právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 a žalovaný argumentoval, že k jeho právoplatnosti nedošlo z dôvodu väd v doručovaní predmetného rozsudku žalovanému. Okresnému súdu súčasne bolo uvedené, že ak návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhoví, bude vec predložená krajskému súdu s novou predkladacou správou na rozhodnutie o podanom odvolaní žalovaného. Tento postup krajského súdu bol v súlade aj s podaním žalovaného zo dňa 11.03.2015 (č.l. 94 - 95 spisu), keď žalovaný sám žiadal návrhu na zrušenie rozsudku okresného súdu vyhovieť a v prípade, že tomuto návrhu na zrušenie rozsudku okresného súdu nebude vyhovené, tak súčasne žalovaný navrhol aj z dôvodu kumulácie ním podaného odvolania rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci krajským súdom okresný súd uznesením č.k. 2Cb/19/2010-141 zo dňa 23. júna 2015 návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02.11.2010 zamietol. V predmetnom rozhodnutí okresný súd uviedol, že neboli dôvody na zrušenie rozsudku okresného súdu, pretože rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť z titulu jeho doručenia žalovanému na základe fikcie doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., a tým nebol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu podaný v zákonnej procesnej 15-dňovej lehote, čím nebola podľa záveru okresného súdu splnená jedna z taxatívne ustanovených podmienok

nevyhnutých k tomu, aby bolo možné pozitívne rozhodnúť o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd mal za to, že neboli splnené podmienky na posúdenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a preto tento návrh bol zamietnutý. Vo vyvolanom odvolacom konaní bolo predmetné uznesenie okresného súdu uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/277/2015-160 zo dňa 04. novembra 2015 zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z titulu nedostatočnosti odôvodnenia, keďže okresný súd sa v celom požadovanom rozsahu nevysporiadal s argumentáciou žalovaného v tom, že návrh na zrušenie rozsudku okresného súdu je podaný včas, keďže nemohla byť naplnená fikcia doručenia rozsudku okresného súdu žalovanému v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p., keď podľa argumentácií a tvrdení žalovaného bola okresnému súdu okrem miesta podnikania žalovaného známa aj iná adresa, na ktorú bol okresný súd povinný doručovať k tomu, aby nastali účinky fikcie doručenia, vyplývajúce z ust. § 48 ods. 3 O.s.p.. V predmetnom zrušujúcom rozhodnutí krajský súd zdôraznil, že ak tu aj je jeho rozhodnutie sp. zn. 13Cob/25/2015 zo dňa 11.02.2015, tak v predmetnom rozhodnutí bola otázka doručovania podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. riešená len v súvislosti s podmienkou konania, a to posudzovanou prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, ako aj z titulu možnosti spôsobu doručovania fikciou doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. pre konanie, v ktorom sa rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie. Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Cob/277/2015 zo dňa 04. novembra 2015 uviedol, že toto konanie je už vyvolané odvolaním žalovaného a jeho návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, t.j. že je už v štádiu skúmania podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie a doručovanie takéhoto rozhodnutia žalovanému, pre ktoré posúdenie a skúmanie je povinný okresný súd sa v celom rozsahu vysporiadať s argumentáciou žalovaného, ktorá je obsiahnutá v podaniach žalovaného, obsahom ktorého bol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, spolu s vyodením dostatočných záverov v odôvodnení svojho rozhodnutia tak, ako to vyžaduje ust. §157 ods. 2 O.s.p..

Okresný súd opätovne rozhodol o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 napadnutým uznesením č.k. 2Cb/19/2010-176 zo dňa 30. decembra 2015 tak, že tento návrh žalovaného zamietol. Opätovne toto rozhodnutie okresného súdu v odvolacej lehote napadol žalovaný. V napadnutom uznesení okresného súdu tento prvostupňový súd poukázal na to, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu pre zmeškanie nebol podaný v zákonnej procesnej 15-dňovej lehote, preto takémuto návrhu žalovaného nebolo možné vyhovieť, keďže podľa názoru okresného súdu pri doručovaní súdnych zásielok, t.j. tie, ktoré predchádzali vydaniu rozsudku pre zmeškanie, ako aj samotný rozsudok pre zmeškanie, boli doručované v súlade s ust. § 48 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého sa zásielky majú doručovať na miesto podnikania žalovaného a ten je povinný zabezpečiť si preberanie týchto zásielok na adrese miesta podnikania, ktoré má zapísané v živnostenskom registri, pričom nevyplýva povinnosť súdu doručovať tieto zásielky aj na sídlo jeho prevádzkarní, navyiac, keď zásielka, obsahom ktorej bola žaloba s prílohami a procesné poučenie o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie, sa vrátila okresnému súdu ako nedoručená, z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote, a nie z dôvodu, že by adresát bol neznámy. Vzhľadom k uvedenému preto nebolo potrebné podľa názoru okresného súdu zásielku doručovať žalovanému ani na adresu „Areál Elektrovodu v Stupave“. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný nepreukázal ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý nepreberal zásielky na mieste jeho podnikania. Okresný súd mal za to, že k fikcii doručenia súdnych zásielok, a teda aj rozsudku napadnutého návrhom žalovaného na jeho zrušenie došlo podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., keďže názor, že bolo doručované v súlade s touto zákonnou úpravou, bol vyjadrený aj v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Ober/2/2014 zo dňa 27.01.2015, uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3CoE/96/2015 zo dňa 11.11.2015. Okresný súd tak dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, keď bol doručený v súlade s fikciou doručenia žalovanému podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. na miesto jeho podnikania, a tým nebola splnená základná podmienka pre posudzovanie návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a to podmienka, že by takýto návrh bol podaný do 15-tich dní od doručenia rozsudku, resp. do nadobudnutia právoplatnosti takéhoto rozsudku.

Na základe rozhodnutia okresného súdu a daných odvolacích dôvodov žalovaného, tak podstatnou otázkou v súvislosti s návrhom žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu, ktorý predchádzal odvolaniu žalovaného proti tomuto rozsudku okresného súdu, bolo vyhodnotenie, či v rovine doručovaných súdnych zásielok okresným súdom nastali účinky fikcie doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p., t.j. boli splnené všetky zákonné podmienky (predpoklady) vyplývajúce z ust. § 48 ods. 3 O.s.p. k tomu, aby bolo možné konštatovať kvalifikované doručenie súdnych zásielok

žalovanému, t.j. nielen rozsudku okresného súdu, ale aj zásielok, ktoré predchádzali vydaniu rozsudku pre zmeškanie. V súvislosti s podaným návrhom žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu bola podstatná a rozhodná otázka, či fikcia doručovania v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. aj bola naplnená zákonným spôsobom, t.j. či boli dodržané zákonom vyžadované podmienky pre takýto spôsob doručenia súdnych zásielok, ktoré sú vyjadrené v ust. § 48 ods. 3 O.s.p.. Práve táto podstatná otázka tvorila aj základ k tomu, či napadnutý rozsudok okresného súdu bol kvalifikovane doručený, t.j. či nastala jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, a tým následne, či žalovaný podal návrh na zrušenie tohto rozsudku do nadobudnutia jeho právoplatnosti v zmysle ust. § 153c ods. 1 O.s.p.. Otázka doručovania súdnych zásielok žalovanému v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. bola základom aj pre zodpovedanie, či doručovanie podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. alebo nedodržanie zákonných podmienok k doručovaniu súdnych zásielok žalovanému podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., vyústi do ospravedlniteľného dôvodu na strane žalovaného, ktorý tvrdil, že pre nezákonný spôsob doručovania súdnych zásielok nemohol byť prítomný na pojednávaní, na ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b ods. 1 O.s.p.. V zhrňujúcom stanovisku tak krajský súd uvádza, že či v konaní o vydaní napadnutého rozsudku okresného súdu č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 boli, prípadne neboli dodržané zákonné podmienky doručovania súdnych zásielok žalovanému podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., bolo základom pre vyhodnotenie, či žalovaným podaný návrh na zrušenie tohto rozsudku bol podaný do nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, a tým súčasne existoval ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý žalovaný nebol prítomný na pojednávaní, na ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, keďže sa bránil, že o tomto pojednávaní nemal vedomosť z dôvodu, ktorý vykvalifikoval žalovaný ako ospravedlniteľný dôvod, pretože zásielky zo strany okresného súdu neboli doručované zákonným spôsobom vyžadovaným ust. § 48 ods. 3 O.s.p., ak okresnému súdu mala byť známa aj iná adresa, na ktorú mali byť žalovanému doručované súdne zásielky, a to okrem miesta podnikania aj adresa prevádzok, ako aj adresa vyplývajúca z obálky na čl. 49 spisu poznamenaná doručovacím orgánom, keď pri doručovaní žalovanému na adresu miesta podnikania bol uvedený údaj adresy Areál Elektrovodu Stupava.

To, či bol návrh zo strany žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu podaný do právoplatnosti tohto rozsudku a či existoval ospravedlniteľný dôvod žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu, bolo nevyhnutné posúdiť podľa obsahu spisového materiálu a údajov z neho zistených v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. v znení platnom v čase doručovania písomnosti žalovanému pred okresným súdom, z ktorého vyplýva, že ak nie je možné doručiť písomnosť fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, na adresu jej miesta podnikania, uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, o tom nedozvie. Zákonné podmienky ust. § 48 ods. 3 O.s.p. znejú v súčasnom požadovanom splnení doručovania zásielok na miesto podnikania za situácie, ak iná adresa súdu nie je známa. Len ak táto iná adresa súdu nie je známa, je možné písomnosť považovať po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, o tom nedozvie.

Zo zákonného ust. § 48 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že na to, aby mohlo dôjsť k účinnému doručeniu na základe danej fikcie, musia byť súčasne splnené dve zákonné podmienky. Sú nimi:

- nemožno doručiť písomnosť na adresu miesta podnikania, ktorá je uvedená v obchodnom registri alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom, v ktorom je osoba zapísaná,
- iná adresa fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom, nie je súdu známa.

Pod inou známou adresou sa podľa názoru krajského súdu rozumie aj adresa, na ktorej je umiestnená prevádzkareň fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom. Tiež za inú adresu fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom, známu súdu v zmysle tohto zákonného ustanovenia treba považovať každú adresu odlišnú od adresy uvedenej v obchodnom registri alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom, v ktorom je osoba zapísaná, o ktorej sa súd dozvie zo spisu alebo zo svojej úradnej činnosti. Pri splnení podmienok nastáva fikcia doručenia, na základe ktorej sa písomnosť ex lege považuje za doručenú po troch dňoch, odkedy sa vrátila súdu. Právna fikcia doručenia použitá v ust. § 48 ods. 3 O.s.p. ako nástroj odmietnutia reality je nástrojom výnimočným. Aby fikcia doručenia mohla naplniť svoj účel (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, nie je súd oprávnený naplnenie fikcie doručenia konštatovať aj s porovnaním čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je uvedená ústavným zákonom č. 23/1991 Zb.. Inými slovami, na fikciu doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. sa vyžaduje, že súd nepozná inú adresu podnikateľa a zásielka bola doručovaná na adresu, ktorá

je miestom podnikania, ktoré má oporu v platnom zápise v príslušnom registri a že zásielka sa vrátila ako nedoručená. Občiansky súdny poriadok v ust. § 48 ods. 3 O.s.p. upravuje fikciu doručenia fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom. Citované zákonné ustanovenie ukladá súdu doručiť písomnosť fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, na inú známu adresu za predpokladu, že nie je možné jej doručenie na adresu uvedenú v obchodnom registri, alebo v inom registri, v ktorom je táto osoba zapísaná. Krajský súd vzhľadom k podmienkam fikcie doručenia, ktoré vyplývajú z ust. § 48 ods. 3 O.s.p., uvádza, že aj v tomto zákonom ustanovení vyjadrená právna úprava doručovania musí plne rešpektovať záujmy účastníkov konania a nevyhnutnosť ich úplného a účinného informovania prostredníctvom tohto procesno-právneho úkonu. Ak písomnosť nie je doručená správne, podľa predpisov upravujúcich tento úkon, má to priamo za následok nezákonnosť doručenia, s čím sú spojené závažné procesno-právne účinky, t.j. že nemôže dôjsť k doručeniu takýchto rozhodnutí a následne rozhodnutie súdu nemôže nadobudnúť ani právoplatnosť. Pri fikcii doručenia sa musí postupovať mimoriadne obozretne a skúmať, či boli skutočne vyčerpané všetky možnosti pre doručovanie účastníkovi súdneho konania.

Krajský súd sa oboznámil s obsahom spisového materiálu a na rozdiel od okresného súdu konštatuje, že neboli splnené všetky zákonné predpoklady k tomu, aby nastali účinky fikcie doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. pri doručovaní súdnych zásielok žalovanému, a to ani pri doručovaní rozsudku okresného súdu, z ktorého dôvodu potom tento rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť, a tým návrh žalovaného na zrušenie rozsudku bol podaný do nadobudnutia jeho právoplatnosti. Krajský súd po oboznámení sa so spisovým materiálom mal za to, že okresnému súdu pri rozhodovaní rozsudkom pre zmeškanie bola u žalovaného známa iná adresa okrem adresy miesta podnikania, ktoré mal žalovaný zapísané v registri. Krajský súd sa oboznámil s obálkou žurnalizovanou na č.l. 49 spisu, s výpisom zo Živnostenského registra Obvodného úradu Dolný Kubín, Číslo živnostenského registra: 507-1557 (č.l. 52, 53 spisu), s návrhom žalovaného zo dňa 11.03.2015 na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010, ako aj s napadnutým uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-176 zo dňa 30. decembra 2015.

Vo vzťahu k doručeniu rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 2. novembra 2010 bol žalovaný v čase doručovania okresným súdom fyzickou osobou - podnikateľom, zapísanou v Živnostenskom registri Obvodného úradu Dolný Kubín, Číslo živnostenského registra: 507-1557. Z výpisu zo živnostenského registra žalovaného (v čase doručovania písomnosti okresným súdom) vyplynulo, že ako miesto podnikania mal zapísanú adresu Nemocničná 1947/37, 026 01 Dolný Kubín, na ktorú adresu miesta podnikania okresný súd doručoval súdne zásielky. Krajský súd však poukazuje práve na výpis zo živnostenského registra, kde je žalovaný zapísaný, s ktorým výpisom zo živnostenského registra sa oboznámil aj okresný súd na nariadenom pojednávaní konanom dňa 2. novembra 2010 v zmysle obsahu Zápisnice o pojednávaní č.l. 57 - 58 spisu, keď konštatoval, že sa nedostavil žalovaný, ktorý podľa záveru okresného súdu má doručenie predvolania vykázané podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. na adresu miesta podnikania žalovaného Nemocničná 1947/37, 026 01 Dolný Kubín a súčasne okresný súd uvádza, že sa osobitne oboznamuje s výpisom zo živnostenského registra na žalovaného na č.l. 52 - 53 spisu, z ktorého výpisu okresnému súdu bola známa v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. aj iná adresa okrem miesta podnikania žalovaného na doručovanie písomností, a to adresa prevádzkarní 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 6 a 026 01 Dolný Kubín, M.R. Štefánika 27. I napriek zistenému okresným súdom podľa výpisu zo živnostenského registra, že žalovaný okrem miesta podnikania má aj uvedené adresy prevádzkarní, t.j. bola okresnému súdu známa okrem miesta podnikania žalovaného aj iná adresa žalovaného v sídle prevádzkarní podľa výpisu zo živnostenského registra, sa okresný súd nepokúsil o doručovanie na tieto adresy a podľa názoru krajského súdu nesprávne konštatoval naplnenie predpokladov fikcie doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p., keďže okresnému súdu bola známa iná adresa. Ďalej krajský súd poukazuje na obálku na č.l. 49 spisu, z obsahu ktorej pri doručovaní žaloby žalovanému, uznesenia okresného súdu č.k. 2Cb/19/2010-43 zo dňa 27. júla 2010 a poučenia žalovanému o možnosti rozhodnutia aj rozsudkom pre zmeškanie, je pri adrese doručovania týchto zásielok okrem miesta podnikania Nemocničná 1947/37, 026 01 Dolný Kubín poznačená perom adresa Areál Elektrovodu Stupava. Práve z poznačenia údajov na obálke na č.l. 49 spisu krajský súd konštatuje, že okresnému súdu bola okrem miesta podnikania žalovaného známa aj iná adresa, a to adresa Areál Elektrovodu Stupava, pritom nebolo rozhodné, z akej listiny alebo z akého prameňa táto informácia súdu vyplynie a nie je ani rozhodné, či sa tam fyzická osoba - podnikateľ zdržuje (krajský súd primerane poukazuje na rozhodnutie NS ČR zo dňa 17.4.2002 sp. zn. 29Odo 629/2001). Okresnému súdu tak v čase nariadenia termínu pojednávania, ako aj v rámci pojednávania a doručovania rozsudku bola okrem miesta podnikania žalovaného Nemocničná 1947/37,

036 01 Dolný Kubín známa aj iná adresa, a to adresa prevádzkarne 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 6 a 026 01 Dolný Kubín, M.R. Štefánika 27, Areál Elektrovodu Stupava, na ktorú ani jednej zo známych adres okresnému súdu nebola doručovaná súdna zásielka, a to nariadeného termínu pojednávania a napadnutého rozsudku okresného súdu, preto krajský súd konštatuje, že zákonné podmienky pre fikciu doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. pri doručovaní súdnych zásielok žalovanému neboli splnené, a preto nemohli nastať ani jej účinky, t.j. kvalifikovaného doručenia predvolania žalovaného na termín pojednávania 02.11.2010, následného doručovania rozsudku, a tým je zrejmé, že žalovaný tak z ospravedliteľného dôvodu pri neúčinnom doručení termínu pojednávania sa tohto nemohol zúčastniť a rovnako ani nemohol nadobudnúť právoplatnosť rozsudok okresného súdu č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02. novembra 2010.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, pokiaľ okresnému súdu bola okrem miesta podnikania žalovaného známa aj iná adresa, tak potom, ak sa súdne zásielky doručovali žalovanému len na adresu miesta podnikania, nemohlo dôjsť k účinnému doručeniu týchto súdnych zásielok a bol tu daný dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu. Krajský súd preto vo vyvolanom odvolacom konaní uznesenie okresného súdu, ktorým návrh na zrušenie rozsudku zamietol, zmenil tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V zhrňujúcom závere krajský súd uvádza, že okresnému súdu bola známa iná adresa žalovaného okrem miesta podnikania a táto bola známa z listín obsiahnutých v spise, preto nebola splnená jedna z podmienok náhradného doručenia žalovanému ako fyzickej osobe - podnikateľa podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p.. Základný predpoklad na zrušenie rozsudku okresného súdu v zmysle ust. § 153c ods. 1 O.s.p. bol splnený, keďže napadnutý rozsudok okresného súdu nemohol nadobudnúť právoplatnosť pre nekvalifikované doručenie, a tým bol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu podaný do nadobudnutia jeho právoplatnosti, pričom z titulu nekvalifikovaného doručenia aj termínu pojednávania žalovanému uvedené vyústilo do konštatovania ospravedliteľnosti dôvodu neprítomnosti žalovaného na tomto nariadenom pojednávaní. Krajský súd mal za to, že boli splnené podmienky v zmysle ust. § 220 O.s.p. na zmenu uznesenia okresného súdu s tým, že sa návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu vyhovel a tento bol zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd vo vzťahu k svojmu postupu, keď sa zaoberal návrhom žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu podľa ust. § 153c ods. 1 O.s.p., uvádza, že prioritu pri podanom návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku a súčasne podaného odvolania proti tomu istému rozsudku má práve návrh na zrušenie rozsudku, keďže v zmysle ust. § 153c ods. 2 O.s.p., ak spolu s takýmto návrhom na zrušenie rozsudku je aj podané odvolanie, tak v prvom rade sa posudzuje návrh žalovaného na zrušenie rozsudku a len ak mu súd nevyhovie, tak platí, že žalovaný podal odvolanie a súd sa zaoberá odvolaním. Z dôvodu, že krajský súd v rámci zmeny napadnutého rozhodnutia okresného súdu vyhovel návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku za aplikácie ust. § 153c ods. 2 O.s.p., tak platilo, že žalovaný odvolanie nepodal, a tým nebol ani zákonný priestor k tomu, aby sa krajský súd zaoberal odvolaním žalovaného, ktoré bolo súčasne podané s návrhom na zrušenie rozsudku. Krajský súd v Žiline preto zohľadnil aj túto postupnosť, vyplývajúcu zo zákonnej úpravy § 153c O.s.p..

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že sa zaoberal princípom právnej istoty, s ohľadom na iné konania, prebiehajúce vo vzťahu k žalovanému, ako aj postavením žalobcu ako druhého účastníka súdneho konania, ktorý vychádzal z existencie právoplatného rozsudku okresného súdu, následne použitého aj v rámci exekučného konania. Krajský súd uvádza, že pri svojom rozhodovaní zobral zreteľ aj na práva žalobcu, avšak ich ochrana, výklad nemôže byť na ujmu práv žalovaného, resp. nemôže dosiahnuť takú mieru, že by neboli zhodnocované zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené k tomu, aby nastala fikcia doručovania písomností v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p.. Krajský súd má za to, že jeho predmetné rozhodnutie nie je v rozpore ani so zisteniami obsiahnutými v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015, ani v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/25/2015 zo dňa 11.02.2015, ani v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2CoE/96/2015 zo dňa 11.11.2015. Tieto rozhodnutia sa zaoberali existenciou, resp. neexistenciou exekučného titulu, t.j. či bolo doručované žalovanému v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. na adresu miesta podnikania, avšak ani v jednom z týchto rozhodnutí sa všeobecné súdy nezaoberali podmienkami stanovenými zákonným ust. § 48 ods. 3 O.s.p. k tomu, aby mohlo byť konštatované nastúpenie účinkov fikcie doručenia súdnych zásielok žalovanému. V týchto iných konaniach sa len posudzovalo, či v rámci konania a rozhodovania rozsudkom pre zmeškanie je vylúčená fikcia doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. so záverom, že aj pri rozhodovaní rozsudkom pre zmeškanie proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou - podnikateľom,

nie je vylúčená fikcia doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., avšak či aj podľa spisového materiálu a listín obsiahnutých v sporovom konaní boli splnené podmienky pre fikciu doručenia, bolo namieste riešiť až v danom štádiu konania podaného návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu so súčasným odvolaním žalovaného. V týchto iných konaniach súdy len konštatovali, že fikcia doručenia v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p. pri rozhodovaní rozsudkom pre zmeškanie nie je vylúčená, ale či aj bola naplnená zákonným spôsobom, to nebolo riešené v rámci týchto iných konaní, keďže uvedené bolo namieste až v tejto sporovej veci. Toto rozhodnutie krajského súdu preto nie je v rozpore s vyššie uvedenými rozhodnutiami, a tým ani nemohlo dôjsť k zásahu do právnej istoty.

V uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015 (č.l. 120 - 124 spisu) sa konštatuje, že nebol predpoklad na zákonný odklad exekúcie, prípadne jej zastavenia, keďže takýmto predpokladom nie je konanie o určenie neexistencie práva priznaného súdom, pretože žalobca sa domáhal v súdnom konaní, aby súd rozhodol o veci, o ktorej bolo už právoplatne rozhodnuté právoplatným a vykonateľným rozsudkom, a tým nebolo možné rozhodnúť o odklade vykonateľnosti, keď takýto návrh nespĺňa predpoklady obsiahnuté v ust. § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. V ďalšom Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí uviedol, že iným postupom by došlo k porušeniu zásady zakotvenej v ust. § 159 ods. 3 O.s.p., preto nie je možné sa určovacím návrhom domáhať, či existuje právo na plnenie, o ktorom plnení ako o povinnosti bolo už právoplatne rozhodnuté. Ak aj Najvyšší súd SR poukázal na záver formulovaný generálnym prokurátorom, tak v tomto závere na strane 6 odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015 sa poukazuje na to, že sa doručovalo žalovanému v zmysle ust. § 48 ods. 3 O.s.p., a preto nebolo možné o veci samej konať v ďalšom riadnom konaní, pokiaľ rozsudok pre zmeškanie nebol zrušený na základe návrhu na jeho zrušenie podľa ust. § 153c ods. 1 O.s.p., prípadne na základe včas podaného odvolania podľa ust. § 201 a nasl. ustanovenia O.s.p.. To znamená, aj sám generálny prokurátor poukazuje na fikciu doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., z ktorej bolo vychádzané, keďže v čase konania generálneho prokurátora, ako aj Najvyššieho súdu SR nedošlo k stavu, ktorý tu nastal, a to keď v zmysle návrhu žalovaného bol zrušený rozsudok pre zmeškanie, vydaný okresným súdom. Aj v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/25/2015 zo dňa 11.02.2015 sa otázka fikcie doručenia podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. riešila len v súvislosti s podmienkami konania, t.j. či tu existuje právoplatný rozsudok okresného súdu, avšak právne predpoklady vyžadované ust. § 48 ods. 3 O.s.p. ani v tomto rozhodnutí krajského súdu neboli v jednotlivosti preskúmané a posudzované, keďže k tomu nebol v predmetnom odvolacom konaní priestor a ten nastal až v rámci daného konania o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu. Takisto aj v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2CoE/96/2015 zo dňa 11.11.2015 sa konštatovalo len to, že ak bol doručovaný rozsudok žalovanému na miesto jeho podnikania, zapísané v živnostenskom registri, tak bolo postupované podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., avšak opätovne ani toto rozhodnutie sa nevenovalo podrobnému zhodnocovaniu právnych predpokladov vyplývajúcich z ust. § 48 ods. 3 O.s.p. a listinám, ktoré boli v spise okresného súdu ohľadne uzavretia, či okresnému súdu bola alebo nebola známa iná adresa, na ktorú bolo možné žalovanému doručovať súdne zásielky. V súhrnnosti tieto iné rozhodnutia súdov sa venovali len tomu, že ak sa doručuje na miesto podnikania, tak sa aplikuje ust. § 48 ods. 3 O.s.p..

Krajský súd nerozhodoval o trovách spojených s týmto odvolacím konaním, keďže o všetkých trovách bude rozhodnuté až v rámci rozhodovania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.